

Kijavító végzés 8. sorszám alatti és az ítélet mögött található.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla dr. Gyuris Csaba ügyvéd által képviselt felperesnek, dr. Hajnal László ügyvéd által képviselt I. rendű és a II. rendű alperesek ellen 19.371.620,- Ft megfizetése iránt indított perében, mely perbe beavatkozott az I. rendű alperes pernyertessége érdekében dr. Gyenes Levente ügyvéd által képviselt I. rendű és a CREDIT AUDIT által képviselt II. rendű beavatkozó, a Fővárosi Bíróság 2008. november 25. napján kelt 6.G.40.942/2002/125. számú ítélete ellen az alperesek által benyújtott fellebbezések és a felperes részéről benyújtott csatlakozó fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részeit nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja, és a II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet elutasítja; az I. rendű alperes által fizetendő marasztalás összegét 6.687.200,- (Hatmillió-hatszáznyolcvanhétezer-kettőszáz) Ft-ról 5.937.200,- (Ötmillió-kilencszázharminchétezer-kettőszáz) Ft-ra leszállítja;

kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg az állam javára - az adóhatóság külön felhívására - 250.000,- (Kettőszázötvenezer) Ft feljegyzett kereseti illetéket és megállapítja, hogy a felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 679.670,- (Hatszázhetvenkilencezer-hatszázhetven) Ft kereseti és csatlakozó fellebbezési illetéket az állam viseli.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 880.000,- (Nyolcszáznyolcvanezer) Ft első- és másodfokú perköltséget.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 246.796,- (Kettőszáznegyvenhatezer-hétszázkilencvenhat) Ft elsőfokú költséget.

Az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a felperes és az I. rendű alperes a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogorvoslati kérelmek elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint a felperes K. község szennyvízcsatornázására közbeszerzési eljárást hirdetett, amelyben az I. rendű alperes ajánlatot nyújtott be. A II. rendű alperes 1996. december 16-án garanciavállalási nyilatkozatot tett, melyben műszaki és pénzügyi garanciát vállalt az általa 1996. június 4-én alapított I. rendű alperes mindennemű tevékenységéért, melyet a K. község szennyvízcsatornázása kivitelezési munkáira meghirdetett nyílt közbeszerzési eljárás keretében folytat. Úgy nyilatkozott, hogy minden olyan tevékenységet és eredményt, melyet a II. rendű alperes és jogelődje az elmúlt évek során végzett, az I. rendű alperes referenciaként bemutathat. Minden olyan technikai felszerelést, illetve a személyi állomány azon munkatársait, amelyek illetve akik a II. rendű alperes rendelkezésére állnak, az I. rendű alperes jelen projekt megvalósításához igény szerint használhat, illetve igénybe vehet.

A közbeszerzési eljárás nyertese az I. rendű alperes lett, és 1996. december 22-én vállalkozási szerződést kötött a felperessel K. község szennyvízcsatornázási kivitelezési munkáinak elkészítésére a felperes által rendelkezésre bocsátott kiviteli tervek alapján. A szerződésben foglalt munkák ellenértékét 158.240.000,- Ft + áfa (összesen 197.800.000,-Ft) összegben mint a befejezési időre prognosztizált átalányárban határozták meg azzal, hogy a teljesítés három önálló ütemben történik, míg a szerződés teljesítési határideje 2000. december 20. napja. Rögzítették, hogy az I. rendű alperes az ütemterv alapján részszámla benyújtására jogosult, az elkészült munkáról a felek negyedévente közösen teljesítést igazoló jegyzőkönyvet vesznek fel a műszaki teljesítésről és a hozzátartozó pénzügyi készültségről, illetve a szerződéstől való eltérésről. A felek által aláírt jegyzőkönyv a számlázás alapja. Végszámla benyújtására a sikeres használatbavételi eljárás lezárását követően van lehetőség. A szerződés 9. pontjában rögzítették az átadás-átvételi eljárás szabályait azzal, hogy a 13. pontban kikötötték, ha a megrendelő bizonyos szolgáltatásokat átvesz, ez csak akkor minősül teljesítésnek (átvételnek), ha ezt a felek kifejezetten kinyilvánítják és a megfelelő eljárást lefolytatják. Az I. rendű alperes a szerződésben meghatározott tartalommal I. osztályú minőségben, hiba- és hiánymentesen vállalta a munka elvégzését. A 10.1. pont szerint a vállalkozó szerződésszegést követ el, ha teljesítése hibás, mert a szolgáltatott dolog nem felel meg a teljesítéskor a törvényben és a szerződésben meghatározott tulajdonságoknak, vagy ha a szolgáltatott dologban a teljesítéskor nincsenek meg a törvényben és a szerződésben meghatározott tulajdonságok. Késedelem esetére napi 10.000,- Ft, de maximum a nettó szerződéses összeg 10 %-át kitevő kötbért állapítottak meg.

Az alperesi beavatkozók a kivitelezési munkák során az I. rendű alperes alvállalkozói voltak.

A felek 2000. június 8-án módosították a vállalkozási szerződést (1. sz. szerződésmódosítás), melyben a munkák ellenértékét nettó 164.026.000,- Ft-ra módosították, hozzáadva az eredeti összeghez 6.976.000,- Ft pótmunkát és levonva abból 1.190.000,- Ft elmaradt munkát. A szerződésmódosítás 3.4. pontjában rögzítették az elvégzett és hátralévő teljesítések elszámolása körében, hogy a vállalkozó legkésőbb 2000. július 31-ig a teljes kivitelezési munkát elkészíti, majd a készre-jelentéstől számított 15 napon belül a műszaki átadást megkezdi és a kész beruházást átadja. Az elkészült beruházás a még el nem készített, illetve át nem adott szakaszokon kizárólag I. osztályú minőségben kerülhet csak átadásra. A vállalkozó 2000. december 20-ig végrehajtja garanciális és hiánypótlásra rendelt részmunkákat. Az átadás-átvételi eljárás megkezdésének időpontja 2000. július 15. napja, melyet augusztus 15-ig lezárnak. A vállalkozó vállalta továbbá, hogy térítésmentesen elkészítteti az eredeti tervdokumentációban nem szereplő ABC áruházzal és kapcsolódó ingatlanok csatornabekötésének engedélyezési tervdokumentációját.

A kivitelezés során a felperes megbízottjaként a **K. T.**) járt el.

2000. december 20-án a felek teljesítést igazoló jegyzőkönyvet írtak alá, amelyben megállapították, hogy a teljesítésigazolásra kerülő építményt az I. rendű alperes a szerződés alapján kivitelezte. Erre tekintettel 13.989.000,- Ft + áfa végszámla benyújtható.

A **M-G. Kft.** augusztus 22-i nyilatkozatában bejelentette, hogy a **K.**, Kossuth utcai szennyvíz gyűjtőaknák fala és az üzemeltetésében lévő gázvezeték között az MSZ7048 szabványban előírt védőtávolság nincs biztosítva. A Társulattal történt megállapodás szerint a Társulat megrendeli a **M-G Kft.**-től a megfelelő védelem kialakítását, a munkát a mai napig nem rendelte meg. Erre tekintettel az augusztus 23-án tartandó műszaki átadás-átvételhez, üzembehelyezéshez nem járultak hozzá. 2000. augusztus 23-án a felek jegyzőkönyvben rögzítették, hogy az I. rendű alperes készre-jelentette a III/2. ütemet és ennek alapján a Társulat kitűzte a műszaki átadás üzembehelyezési eljárást. A tárgyi munkákat megtekintették, az észlelt hibákat, hiányosságokat külön nyilatkozatban tételesen jelezték, és a Társulat a tárgyi létesítményt átveszi a kivitelezőtől, egyben az üzembe helyezhető szakaszokat átadja a **D** üzemeltetőnek, azokat a csatornaszakaszokat pedig, amelyeken javítási munkákat kell végezni, visszaadja az I. rendű alperesnek a javítások elvégzéséig. A tárgyi műszaki átadást és üzembehelyezést a jegyzőkönyvben rögzített feltételekkel lezárták.

Az I. rendű alperes a 13.989.000,- Ft + áfaösszegről a számlát kiállította, melyet a felperes nem egyenlített ki.

2001. november 15-én a felek újabb jegyzőkönyvet vettek fel, melynek tárgya **K.** szennyvízcsatornaépítés III/2. üteme 2000. augusztus 23-án megíúsult műszaki átadásának ismételt eljárása volt. Rögzítették, hogy az I. rendű alperes elkészítette a gázszolgáltató által előírt vezetékszakaszokon a gázvezeték védelmét. Ennek megfelelően elhárultak a korábbi műszaki átadás-átvételi eljárást megíúsító okok. Erre tekintettel az I. rendű alperes készre jelentette a III/2. építési ütemet, és a Társulat kitűzte a létesítmény műszaki átadás és üzembehelyezési eljárását, a

tárgyi létesítményt a mai nappal átvette és a szolgáltatónak üzemeltetésre átadta. Egyidejűleg hibajegyzéket vettek fel. Ezt megelőzően, 2001. szeptember 25-én a Társulat és az I. rendű alperes teljesítést igazoló jegyzőkönyvet írtak alá, melynek értelmében az I. rendű alperes 8.000.000,- Ft + áfa végszámla kiállítására volt jogosult, melyet az I. rendű alperes benyújtott, és a felperes teljesített.

A felperes a Fővárosi Bírósághoz 2002. július 26-án előterjesztett keresetében kérte, hogy kötelezze a bíróság az alpereseket 3.020.000,- Ft késedelmi kötbér, továbbá 16.371.600,- Ft + áfa, valamint ezen összegek után 2001. november 16-tól a kifizetés napjáig járó évi 11 %-os mértékű késedelmi kamatai és perköltség megfizetésére. Keresetét a késedelmi kötbér tekintetében a Ptk. 246. §-ára, a fennmaradó összeg tekintetében a Ptk. 272. és 274. §-aira alapította, amelyek alapján azt hibás teljesítésből eredő árelszállítás címén igényelte.

Előadta, hogy az I. rendű alperes által létesített csatornahálózat műszaki átadás-átvételére csak 2001. november 15. napján került sor. Az I. rendű alperes a vállalkozási szerződésben írt határidőhöz képest 302 nap késedelemben esett. A vállalkozási szerződésben rögzített késedelmi kötbér mértéke napi 10.000,- Ft. A létesítmény késedelmes átadását az okozta, hogy a **M-G Kft.** 2000. augusztus 23-án nem adta a hozzájárulását a műszaki átadáshoz, azt a megfelelő védművek kiépítéséhez kötötte. 75/F/1. alatt egy 1997. október 1. napján felvett jegyzőkönyvet csatolt annak igazolására, hogy a gázszolgáltató a szakfelügyelet ingyenes biztosítását vállalta, a szakfelügyelet címét közölte, a felperes 1997. október 2-ig a középnyomású gázvezeték megvalósulási helyszínrajzát az I. rendű alperesnek átadta, aki a fentiek tudomásul vette. Ebből álláspontja szerint az következik, hogy az I. rendű alperesnek mint kivitelezőnek lett volna a feladata a szakfelügyelet biztosítása, amellyel elkerülhető lett volna a késedelmes átadás.

A műszaki átadás-átvételtől felvett jegyzőkönyv is tartalmazza, hogy a felperes, illetve meghatalmazottjaként a Társulat minőségi kifogásokkal élt, amelyet egyrészt az építési naplóba történő bejegyzéssel közölt a vállalkozóval, másrészt hibajegyzéket adott át részére, kérve a hibák kijavítását. Azok nagy része ún. kontraesésből, más része az útburkolat nem megfelelő helyreállításából adódik. Az I. rendű alperes a hibákat nem javította ki, a felperesnek a hiba kijavítására anyagi fedezet nem áll rendelkezésére, erre tekintettel árleszállítást igényelt.

A II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresete jogalapját a II. rendű alperes 1996. december 16-án kelt garanciavállalási nyilatkozata képezi, amely a felperes álláspontja szerint kezességvállalásnak minősül.

Az I. rendű alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Előadta, hogy a teljes kivitelezési munkára két vállalkozóval kötött szerződést, amelyre a vállalkozási szerződés őt feljogosította. A vállalkozókat beavatkozóként perbehívta, akik a perbehívást elfogadták, az I. rendű alperes pernyertessége érdekében a perbe beavatkoztak.

Az I. rendű alperes hangsúlyozta, hogy a 2000. augusztus 23-án felvett jegyzőkönyv szerint a Társulat a tárgyi létesítményt átvette a kivitelezőtől és az üzembe helyezhető szakaszokat az üzemeltetőnek átadta. Az is egyértelmű, hogy az

átadás-átvétel azért nem került lezárásra, mert bizonyos csatornaszakasz védelembe helyezési munkáit - amelyek nem voltak a szerződés tárgyai - más vállalkozóval kívánta a megrendelő elvégeztetni. Egyebekben a megrendelő 2000. december 20-án teljesítésigazolást adott ki, felhatalmazva az I. rendű alperest 13.989.000,- Ft + áfa végszámla benyújtására. Ezzel elismerte, hogy a teljes munka a szerződés szerinti határidőre elkészült. A Társulat 2001. november 15-re tűzte ki a végső műszaki átadás-átvétel és üzembe helyezési eljárást, amelyben szintén rögzítették, hogy a vállalkozási szerződésben írt valamennyi feladatot elvégzettnek tekintik.

A felperes által állított hibák meglétét cáfolja az a tény, hogy a D 2001. szeptembere óta kifogástalan állapotban üzemelteti a csatornahálózatot.

38. sorszámú beadványában viszontkeresetet terjesztett elő arra az esetre, ha a bíróság a felperes követelését teljes egészében mégsem utasítaná el, azt kérte, hogy vállalkozási díj címén adjon helyt a viszontkeresetének 7.485.250,- Ft tőke és ennek 2001. január 4. napjától számított mindenkori törvényes késedelmi kamata tekintetében akként, hogy azt számítsa be a felperes esetlegesen megállapításra kerülő követelésébe.

Viszontkeresetét arra alapította, hogy a 2000. december 20-i teljesítésigazolás alapján kiállított 13.989.000,- Ft + áfa végszámlát a felperes nem egyenlítette ki, csak a 2001. október 11. napján kiállított 8.000.000,- Ft + áfa számlát fizette ki az I. rendű alperesnek, a két számla közötti különbözet bruttó 7.485.250,- Ft, melyre az I. rendű alperes a teljesítésigazolások alapján igényt tarthat.

A II. rendű alperes ellenkérelmében a kereset vele szemben történő elutasítását elsődlegesen arra hivatkozással kérte, hogy a felperes által hivatkozott nyilatkozata kezességvállalásnak nem minősíthető, az megelőzte a vállalkozási szerződés megkötését, és kizárólagosan a közbeszerzési eljárással összefüggő nyilatkozatot tartalmazott.

Amennyiben az erre vonatkozó védekezését a bíróság nem fogadná el, úgy csatlakozott az I. rendű alperes érdemi védekezéséhez.

Az I. és a II. rendű beavatkozók érdemben szintén az I. rendű alperesi védekezésben foglaltakra hivatkoztak.

A felperes a viszontkeresetre tett ellenkérelmében annak elutasítását kérte.

Előadta, hogy a 13.989.000,- Ft + áfa összegű végszámlát a felperes nem fogadta be, azt visszaküldte az I. rendű alperesnek, helyette a 8.000.000,- Ft + áfa összegű végszámla volt benyújtható, melyet teljesített. A végszámla teljes kiegyenlítése hibátlan teljesítést feltételezne. Miután az I. rendű alperes a feltárt hibákat nem javította ki, a viszontkeresettel érvényesített követelése idő előtti, a teljes díjra az I. rendű alperes ezért nem jogosult.

A peres felek az előadásuk alátámasztására okiratokat csatoltak és az elsőfokú bíróság a felperes indítványára szakértői bizonyítást rendelt el; ennek keretében K.Z. igazságügyi építési, vízügyi és ingatlanforgalmi szakértőt rendelte ki, aki szakvéleményét 30. sorszám alatt terjesztette elő, majd 49. sorszám alatt kiegészítő

szakértői véleményében azt részben módosította, a bíróság újabb felhívására 59. sorszám alatt ismét kiegészítette.

Az I. és a II. rendű alperesek K.Z. szakvéleményét elfogadták (az I. rendű alperes arra alapítottnak terjesztette elő viszontkeresetét), a felperes azonban azt nem fogadta el. Úgy nyilatkozott, hogy álláspontja szerint a szakértőtől nem várható, hogy korábbi szakvéleményeit kiegészítse, illetve felülvizsgálja, erre tekintettel indítványozta új szakértő kirendelését.

Az elsőfokú bíróság ezt követően szakértőként dr. O.G. okleveles mérnök, igazságügyi építésügyi és vízügyi szakértőt rendelte ki, aki szakvéleményét 68. sorszám alatt terjesztette elő. Ez utóbbi szakvéleményt a felperes fogadta el, az alperesek több észrevételben is vitatták annak megállapításait. Kérték, hogy a szakvélemények ellentmondására tekintettel a szakvélemények felülvizsgálatának elvégzésére rendeljen ki a bíróság szakértői testületet.

Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium 76. sorszámú átíráta szerint műszaki területen eljáró szakértői testület a megkeresés időpontjában nem működött. Ezt követően az elsőfokú bíróság mindkét szakértőt felhívta szakvéleménye kiegészítésére, K.Z. azt 103. sorszám alatt, dr. O.G. 106. sorszám alatt terjesztette elő. K.Z. újabb kiegészítő szakvéleménye az alperesek arra vonatkozó előadása kapcsán készült, hogy a K. D. utca, Sz. utca aszfaltburkolatának süllyedése mennyiben állhat összefüggésben a 2002 évi árvízi védekezéssel együttjáró fokozott megterheléssel. Ezt követően két ízben sor került a szakértők együttes, személyes meghallgatására.

Az alperesek változatlanul kérték a szakvélemények felülvizsgálatát, szükség esetén az eljárás felfüggesztését a műszaki szakértői testület felállításáig, kérték továbbá a gázvezetékek átadás-átvételi jegyzőkönyvének beszerzését, a felperes pedig további tanúbizonyítási indítványt tett.

Az elsőfokú bíróság a 2008. november 25. napján kelt 6.G.40.942/2002/125. számú ítéletében kötelezte az I. rendű - amennyiben a tartozás tőle nem hajtható be - a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6.687.200,- Ft-ot, annak 2001. november 16-tól a kifizetés napjáig járó évi 11 %-os késedelmi kamatát, egyebekben a felperes keresetét és az I. rendű alperes viszontkeresetét elutasította. Kötelezte az I. és a II. rendű alpereseket, hogy külön felhívásra fizessenek meg az államnak fejenként 200.616,- Ft feljegyzett kereseti illetéket és megállapította, hogy 348.768,- Ft feljegyzett kereseti illeték az állam terhén marad. Kötelezte a felperest, hogy a II. rendű alperesnek 25.963,- Ft, az I. és a II. rendű beavatkozónak fejenként 100.000,- Ft perköltséget fizessen meg. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 348.299,- Ft perköltséget.

Az elsőfokú bíróság elsődlegesen a II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet bírálta el. Rögzítette, hogy a II. rendű alperes garanciavállalási nyilatkozata egészét vizsgálva megállapítható, hogy az, a II. rendű alperes részéről - egyebek mellett - azt az ígéretet is tartalmazta, hogy a beruházás megvalósításához technikai felszerelést és személyi állományt biztosít az I. rendű alperes javára, és ezt a beruházás megvalósításának teljes időtartamára vállalta.

Ebből következik, hogy a II. rendű alperes garanciális kötelezettsége a beruházás teljes időtartamára vonatkozott, és nem csupán a szerződéskötésig terjedő időszakra szólt. Nem vitás, hogy a felperes e nyilatkozatra figyelemmel választotta ki az I. rendű alperest és kötött vele vállalkozási szerződést. Ebből következik, hogy a felperes a II. rendű alperes garanciavállaló nyilatkozatát elfogadta, ily módon közöttük kezességi szerződés jött létre. Kezessége egyszerű kezességnek minősül, a II. rendű alperest erre tekintettel a Ptk. 274. § (1) bekezdése szerint marasztalta.

Az I. rendű alperessel szemben előterjesztett kereset vonatkozásában rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a felperes bizonyítási indítványa alapján beszerzett újabb igazságügyi szakértői véleményt a felperes nem fogadta el. A kifogásai alapján beszerzett szakértői vélemény az első szakvéleménytől több ponton eltért. Az elsőfokú bíróság dr. O.G. szakértő szakvéleményét fogadta el ítélezése alapjául, melynek során tekintetbe vette, hogy K.Z. szakértő olyan körülmények értékelését mulasztotta el, melyet ugyanazon adatok alapján dr. O.G. szakértő értékelhetőnek talált. Az első szakértő szakvéleményének kialakításakor egyes rendelkezésre álló iratokat figyelmen kívül hagyott, továbbá nem észrevételezte, hogy a kivitelezés az engedélyes tervektől részben eltérően valósult meg és hogy ez milyen következményekkel járt. Dr. O.G. szakértő az alperesek kifogásaira világos és meggyőző válaszokat és magyarázatokat nyújtott, azokkal szemben az alperesek érdemi, okiratokkal, egyéb bizonyítékokkal alátámasztott ellenvéleménnyel nem éltek. Rögzítette, hogy az alperesek az eljárás során ellenőrző testület felállításának megtörténtét nem jelentették be. Az elsőfokú bíróság azt szükségtelennek is találta miután álláspontja szerint dr. O.G. szakvéleménye a perben vizsgált kérdésekre vonatkozó körülményeket aggálytalanul, pontosan és részletesen feltárta, azokat ésszerűen és logikusan értékelte, ugyanakkor az I. és a II. rendű alperesek nem szolgáltatottak olyan bizonyítékot, amely alapos kétséget ébreszthetett volna a szakvélemény megállapításaival szemben. Az alperesekkel szemben az elsőfokú bíróság nem látta megállapíthatónak azt sem, hogy a beszerzett két igazságügyi szakértői vélemény között feloldhatatlan ellentmondás lenne, miután álláspontja szerint az első igazságügyi szakértő egyes körülmények értékelését elmulasztotta.

Megállapította, hogy a szerződés késedelmes teljesítése az I. rendű alperes érdekkörében felmerült okból következett be. Tervezési hiba nem volt megállapítható, mert a kivitelezés időszakában került sor a csatornával párhuzamos gázvezeték lefektetésére. Ezt a körülményt kellő kivitelezői gondosság esetén az I. rendű alperesnek észlelnie kellett volna, és elháríthatta volna a közel egy éves teljesítési késedelmet. Elfogadta dr. O.G. szakértő azon megállapítását, hogy a pótlólagos védművek kivitelezési költségeinek megosztása iránymutatást adhat arra, hogy a hiányosságért ki viseli a felelősséget. A szakértő megállapította, hogy a költségeket az I. rendű beavatkozóval a M-G Kft. felezte. Tekintettel arra, hogy az I. rendű alperesi beavatkozót az I. rendű alperes bízta meg alvállalkozóként, a megrendelővel szemben a tevékenységéből eredő következményekért ő viseli a felelősséget. A felperes az 1997. októberi jegyzőkönyv becsatolásával igazolta, hogy a gázvezetékéről az I. rendű alperes tájékoztatást kapott és kellő ideje volt a szükséges intézkedések megtételére. Mint szükségtelent mellőzte az I. rendű alperes arra vonatkozó bizonyítási indítványát, hogy szerezze be a bíróság a

gázvezeték átadás-átvételi jegyzőkönyvét, mert abból semmilyen, a per eldöntésének alapjául szolgáló új tény megismerése nem volt várható.

A felperes hibás teljesítésre alapított igényével kapcsolatban megállapította, hogy a szakértői vélemény kellően meghatározta, hogy az I. rendű alperes teljesítése milyen hibákban szenvedett és ezek mekkora összegű árleszállítást indokolnak. A két szakértő egyetértett abban, hogy a kontraesésből eredő hibák miatt a csatorna nem minősül I. osztályúnak. Az alperes állította, hogy az ún. teknősödéseket időközben kijavították, azonban dr. O.G. szakértő megállapította, hogy a kijavítás szakszerűtlenül, az ágyazat tömörítése nélkül történt meg. Ily módon a hiba nem tekinthető kijavítottnak, miután a hiba oka a tömörítetlen ágyazat változatlanul fennáll és a hibák újra jelentkezni fognak. Az útburkolat hibáival összefüggésben is azt állapította meg a szakértő, hogy azok szintén a talaj nem megfelelő tömörítésére vezethetők vissza. Az I. rendű alperesnek nem sikerült bizonyítania az eljárás során, hogy a süllyedés csak az árvíz által érintett területen található, és ennek oka a megengedettnél nagyobb terhelésű tehergépkocsik közlekedése volt. Állítását K.Z. szakértő újabb kiegészítő szakvéleménye sem támasztotta alá, mert az is csak annyit állapított meg, hogy nagy mennyiségű homokot szállítottak a helyszínre. Az alperes nem tudott bizonyítékot szolgáltatni a felperes polgármesterének azon előadásával szemben, hogy a homokot kézi erővel szállították a gátakra. Önmagában a perbeli érdekeltségből nem következik az, hogy a felperesi polgármester az igazmondási kötelezettségét megszegte. A felperes előadását támasztja alá az, hogy a hibajegyzék már az árvíz előtt tartalmazta az adott útszakaszok süllyedését. Nem állapítható meg tehát az, hogy az útburkolat süllyedésének oka az I. rendű alperes tevékenységén kívül eső okra lenne visszavezethető. Az úttest felületi sérüléseivel összefüggésben szintén nem bizonyította az alperes - szemben a felperes vitatásával -, hogy azt külső körülmény, a betonburkolat sózása okozta. Megalapozottan igényelt ezért a felperes a hibás teljesítésre hivatkozással árleszállítást. Ugyanakkor annak mértéke csak a szakértő által megállapított összegben volt indokolt, az ezt meghaladó kereset pedig elutasítandó volt a bizonyítottság hiánya miatt.

Az I. rendű alperes viszontkeresete kapcsán megállapította az elsőfokú bíróság, hogy e körben nem volt szükséges az I. rendű alperes által indítványozott könyvszakértő kirendelése, miután a felek között a kifizetetlen összeg nagysága nem volt vitatott, csak az képezte a vita tárgyát, hogy jogszerűen követeli-e az I. rendű alperes a szerződés szerinti hátralék kifizetését vagy sem.

Az elsőfokú bíróság a viszontkereset elbírálásához a felperesi kereset kapcsán beszerzett igazságügyi szakértői véleményt vette alapul. Dr. O. szakértő által megállapított hibás teljesítéssel okozati összefüggésbe hozható árleszállítás indokolt mértéke miatt volt az I. rendű alperes viszontkeresete teljes egészében elutasítandó.

Az elsőfokú bíróság a számításait a következő módon vezette le: a teljes vállalkozói díj a módosított szerződés alapján nettó 164.026.000,- Ft volt, melyből a szakértő által megállapított teljes árleszállítás volt levonható, összességében 9.656.200,- Ft, valamint a 3.020.000,- Ft késedelmi kötbér. Ebből következően az I. rendű alperes jogszerű járandósága nettó 151.349.800,-Ft, azonban a felperes az I. rendű alperesnek, ennél többet, nettó 158.037.000,- Ft-ot fizetett ki. A különbségként

mutatkozó 6.687.200,- Ft összeg az, amely a felperesnek az I. rendű alperestől árleszállítás és késedelmi kötbér címén visszajár, hiszen nem vitásan nettó 5.989.000,- Ft-ot soha sem fizetett meg az I. rendű alperesnek. A kötbérrel és az árleszállítással összefüggésben számla kiállítására nem került sor a per adatai szerint, ezért az elsőfokú bíróság a nettó összegeket vette a számítása alapjául. A késedelmi kamatra vonatkozó rendelkezés a Ptk. 301. §-án és 301/A. §-án alapul, figyelemmel a Ptk. 215. §-ára is.

A felperes tanúbizonyítási indítványát szintén mellőzte az elsőfokú bíróság tekintettel arra, hogy a tényállás egyéb úton is kellőképpen feltárható volt. Ugyanígy mellőzte az I. rendű alperes és az I. rendű beavatkozó tanúmeghallgatás iránti indítványait is.

A perköltségről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján rendelkezett figyelemmel a 82. § (2) bekezdésére is. Rögzítette, hogy a jelenleg hatályos 32/2003. számú IM rendelet nem alkalmazható, és ez az IM rendelet hatályon kívül helyezte a korábban hatályban volt 8/2002. számú IM rendeletet, így egyik IM rendelet szabályai sem alkalmazhatók. Megállapította, hogy a felperes 6.687.200,- Ft erejéig lett pernyertes, míg 12.704.400,-Ft erejéig pervesztesnek minősül, míg az I. rendű alperes a viszontkeresete tekintetében minősül pervesztesnek. A szakértői bizonyítás I. rendű alperes által előlegezett 150.000,- Ft-os költségét pervesztessége folytán az I. rendű alperes köteles viselni, míg a felperes által előlegezett, összesen 721.909,- Ft szakértői költséget a pernyertesség-pervesztesség arányában osztotta meg, melynek alapján a felperes 248.934,-Ft szakértői díj megtérítésére tarthat igényt, még a különbözetet maga viseli. Az egymással szemben megállapítható ügyvédi munkadíjakat keresztbe számította, és ennek alapján rendelkezett arról a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően; rendelkezett a felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt kereseti illeték megfizetéséről is.

Az ítélet ellen az I. és a II. rendű alperesek nyújtottak be fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását, a felperes keresetének teljes egészében történő elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára történő utasítását kérték. Külön sérelmezték az elsőfokú bíróság perköltségre vonatkozó rendelkezését.

A II. rendű alperes fellebbezése arra irányult, hogy mellőzze a másodfokú bíróság az ítélet rendelkező részének azon kitételét, hogy amennyiben a tartozás az I. rendű alperestől nem hajtható be, úgy a II. rendű alperest kötelezi a fizetésre. Érdemben fenntartotta az elsőfokú eljárásban előadott védekezését kiemelve, hogy garanciavállalási nyilatkozata a vállalkozási szerződés megkötését megelőzően kelt. Ebből is következik, hogy az nem is vonatkozhatott a szerződés teljesítésére, csakis az azt megelőző közbeszerzési eljárásra. A nyilatkozat kezességvállalásnak minősítése jogilag teljesen megalapozatlan.

Az I. rendű alperes a fellebbezését arra alapította, hogy az elsőfokú eljárás során több, a fellebbezésében dátumszerűen felsorolt észrevételében vitatta a dr. O.-féle szakvélemény megállapításait, ugyanakkor az elsőfokú bíróság az ítéletét csak erre

a szakvéleményre alapította. Nem tett eleget annak az indítványnak, amelyben a két szakvélemény ellentmondásainak feloldására ellenőrző szakértő kirendelését kérte az I. rendű alperes, azt szükségtelennek ítélte. A megalapozatlan dr. O. szakvéleményben megállapított árleszállítást és kötbért ítélte meg, jóllehet a K. féle szakvélemény egyik igénynek sem adott helyt.

A viszontkereset kapcsán előadta, hogy az ítélet rendelkező részében a bíróság a viszontkeresetet elutasította, ennek ellenére az indokolás egy zavaros számítási móddal, a felperesnek megítélt követelésbe azt beszámította, de a kamatokról már megfeledezett. Ezzel ellentétes az a megállapítása, hogy a viszontkereset vonatkozásában pervesztes lett. Megalapozatlan a perköltség, illetve az ügyvédi költség valamiféle keresztbeszámítása is, különösen arra tekintettel, hogy a viszontkereset bár elutasításra került, a számításokban szerepel, tehát mégiscsak megáll. Álláspontja szerint a támadott ítélet minden részében megalapozatlan, a tényeket, egy szakvéleményt, és a becsatolt bizonyítékokat nem vette figyelembe, az ellentmondásokat nem oldotta fel, a szükséges tanúkat nem hallgatta meg.

A felperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte akként, hogy a másodfokú bíróság az I. rendű alperest 12.676.200,- Ft tőke és járulékeinak a megfizetésére kötelezze, költségei megállapítása mellett.

Arra hivatkozott, hogy tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy 7.486.250,- Ft vállalkozói díjat nem fizetett ki a felperes az I. rendű alperes részére. Valójában erre irányult az alperes viszontkeresete is, azonban hangsúlyozandó, hogy az I. rendű alperes részéről nincs olyan kibocsátott számla, amelyet a felperes ne teljesített volna. Ez alapján a felek közötti jogügyletben a felperes az I. rendű alperes felé minden kötelezettségét teljesítette, ki nem fizetett tartozása nem áll fenn. E körben tévedett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság. Amennyiben a csatlakozó fellebbezést a másodfokú bíróság alaptalannak minősítené, úgy fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte tekintettel arra, hogy az I. és a II. rendű alperesek fellebbezése alaptalan.

Az alperesek jogi képviselője fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet csatlakozó fellebbezéssel támadott rendelkezésének a helybenhagyását kérte.

A beavatkozók a másodfokú eljárásban nyilatkozatot nem tettek.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezések, a csatlakozó fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelmek keretei között bírálta felül a Pp. 253 § (3) bekezdése alapján, így nem képezte a másodfokú eljárás tárgyát a késedelmi kamat kezdőidőpontja és mértéke, valamint a felperes által az I. és a II. rendű alperesi beavatkozóknak fizetendő elsőfokú perköltség.

Megállapította, hogy a II. rendű alperes fellebbezése alapos, az I. rendű alperes fellebbezése csak kis részben megalapozott, míg a felperes csatlakozó fellebbezése megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a tényállást helyesen állapította meg, érdemben helytálló jogi következtetéssel bírálta el az I. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet és az I. rendű alperes viszontkeresetét, a II. rendű alperest azonban az 1996. december 16-án kelt garanciavállalási nyilatkozat helytelen értelmezésével, megalapozatlanul marasztalta az I. rendű alperes elleni behajthatatlanság esetére mögöttes felelősként.

Az elsőfokú ítélet felépítését követve elsőször a II. rendű alperes fellebbezését vizsgálta a másodfokú bíróság.

Rögzíti e körben, hogy - egyezően a fellebbezésben írtakkal - a Fővárosi Ítéltábla is meghatározó jelentőséget tulajdonított a nyilatkozat vállalkozási szerződést megelőző keltének, és az elsőfokú bíróság által is felhívott Ptk. 207. § (1) bekezdése szerinti értelmezéssel megállapítható tényleges tartalmának az alábbiak szerint.

A garanciavállalási nyilatkozatot a II. rendű alperes a közbeszerzési eljárásban való felhasználásra nyilvánvalóan abból a célból tette, hogy az általa pár hónappal a kiírást megelőzően alapított kft. szakmai hitelét erősítse, hiszen az újonnan létrehozott cég referenciával még nem rendelkezhetett.

A II. rendű alperes a "műszaki és pénzügyi garanciát" az I. rendű alperes "közbeszerzési eljárás alatt folytatott mindennemű tevékenységéért" vállalta, mintegy annak igazolására, hogy a pályázatot benyújtó I. rendű alperes megfelelő műszaki és anyagi háttérrel rendelkező társaság, amely képes a meghirdetett kivitelezési munka elvégzésére. A nyilatkozat második bekezdésében ezért kijelentette, hogy a II. rendű alperes tevékenységét és eredményeit a pályázó I. rendű alperes referenciaként bemutathatja.

Tény, hogy a nyilatkozat utolsó bekezdése a teljes projekt megvalósításának idejére vonatkozó kötelezettségvállalást is tartalmaz, ez azonban kifejezetten csak a technikai felszerelés és személyi állomány igény szerinti használatának átengedésére vonatkozott.

A Fővárosi Ítéltábla egyetértett a II. rendű alperes fellebbezési érvelésével, hogy nyilatkozata az elsőfokú bíróság által történt kiterjesztő módon nem értelmezhető, az nem tekinthető a Ptk. 272. § (1) bekezdése szerinti kezességvállalásnak, főleg abban az értelemben, hogy amennyiben az I. rendű alperes a közbeszerzési eljárás nyerteseként majd szerződést köt, úgy e szerződéssel összefüggő valamennyi, az I. rendű alperessel szemben támasztható igény tekintetében helytállni tartozna.

A nyilatkozat megtételekor a vállalkozási szerződést a szerződő felek még nem kötötték meg, így annak tartalmát az I. rendű alperesi kötelezettségek körét (pl. a késedelmi kötbér mértékét) a II. rendű alperes nem is ismerhette. Egyértelmű - arra vonatkozó kötelezettségvállalás hiányában -, hogy a II. rendű alperes az I. rendű alperes esetleges hibás teljesítéséből eredő fizetési kötelezettségekért helytáll, nyilatkozata a másodfokú bíróság álláspontja szerint sem tekinthető a teljes projekt időtartamára valamennyi kötelezettség tekintetében tett kezességvállalásnak. Ezt az értelmezést támasztja alá a Ptk. 273. § (2) bekezdésének azon rendelkezése is, amely szerint a kezes kötelezettsége nem válhat terhesebbé, mint amilyen elvállalásakor volt.

A másodfokú bíróság ezért a felperes II. rendű alperessel szemben előterjesztett, kezesi felelősségre alapított keresetét elutasította.

A Fővárosi Ítéltábla az I. rendű alperes fellebbezését csupán dr. O.G. szakértő alapszakvéleménye árleszállításra vonatkozó táblázatának 14. tétele, összességében 750.000,- Ft tekintetében találta megalapozottnak.

Elsődlegesen rögzíti e körben, hogy érdemben nem osztotta az I. rendű alperes fellebbezésében írtakat, miszerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan és jogszabálysértő.

Az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, szakértői vélemények és kiegészítő szakvélemények, valamint a szakértők nyilatkozatainak okszerű mérlegelésével alapította az ítéletét döntő részben dr. O.G. többször kiegészített szakvéleményére. Részletesen megindokolta, hogy miért ezt a szakvéleményt tekintette irányadónak, szemben K.Z. véleményével; a másodfokú bíróság álláspontja szerint, a két szakvélemény között - azok kiegészítését követően - már nem volt feloldhatatlan ellentmondás.

Nem hagyható figyelmen kívül, hogy az IRM 74. sorszámú tájékoztatása szerint műszaki szakértői testület az I. rendű alperes erre irányuló bizonyítási indítványának megtételekor nem működött, továbbá, hogy - ahogyan ezt az elsőfokú ítélet is rögzítette - az alperesek ellenőrző testület felállításának megtörténtét az elsőfokú eljárás során nem jelentették be.

Rámutat a másodfokú bíróság, hogy a Pp. folyamatos ügyekben is alkalmazandó 2009. január 1. napjától hatályos 183. § (2) bekezdése szerint a bíróság szakértői testületet akkor rendelhet ki, ha a perben felmerülő szakkérdés a Pp.182. § alapján, két egymástól független szakvélemény előterjesztése után, a kirendelt szakértők személyes meghallgatása során sem tisztázható. A szakértői testület azonban nem kötelezhető a korábbi szakvélemények felülvéleményezésére. Szakvéleménye a szakértő véleményével esik egy tekintet alá.

A 32/2007. (VI. 22.) IRM rendelet - amely a kihirdetését követő 46. napon lépett hatályba - már rendelkezik Műszaki Igazságügyi Szakértői Testületről, amely a 9/2006. (II. 27.) IM rendelet 5. számú melléklete értelmében települési szennyvízelvezetés és tisztítás szakterületen is eljárhat. A Pp. fent idézett 183. § (2) bekezdéséből következik, hogy megszűnt a szakértői vélemények felülvéleményezésének lehetősége, a módosult rendelkezés a szakértői testületek által készített szakvéleményt a perben korábban készített szakvéleményekkel egyenrangúvá tette. Tény, hogy az I. rendű alperes - bár sérelmezte az elsőfokú bíróság részéről a bizonyítás mellőzését, de - határozott indítványt a Műszaki Szakértői Testület kirendelésére a fellebbezésében sem tett - a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, amely szerint a rendelkezésre álló adatok alapján is megalapozott döntés volt hozható.

Megállapította a Fővárosi Ítéltábla, hogy iratellenes az a fellebbezési hivatkozás, amely szerint a K.-féle szakvélemény sem az árleszállítás iránti, sem a kötbérgénynek nem adott helyt.

K.Z. a 2005. október 4-én előterjesztett 49. sorszámú kiegészítő szakvéleményében eredeti véleményét módosította a kamerás vizsgálatok eredménye alapján, és

megállapította, hogy a hibajegyzékben feltüntetett egyes hibák fennállnak, javításuk szükséges. A 93. sorszámú jegyzőkönyvben rögzítettek szerint személyes meghallgatásakor úgy nyilatkozott, hogy ismeretei szerint javítások történtek, lehet, hogy a hibák újból jelentkeztek.

Dr. O.G. szakértő ezzel összefüggésben szakszerűtlen javítást véleményezett. A tárgyaláson mindkét szakértő egyetértett abban, hogy az I. rendű alperes által végzett munka a jelentkező hibák (teknősödés, ovalítás, kontraesés) miatt I. osztályú minőségűnek nem tekinthető, bár az I. rendű alperes a szerződésben erre vállalt kötelezettséget.

A véleményeltérés valóban változatlanul fennmaradt a végső határidő tekintetében számított késedelem, az árleszállítás mértéke, valamint a felelősségi kérdések vonatkozásában, azonban ezek a másodfokú bíróság álláspontja szerint sem minősülnek olyan feloldhatatlan ellentmondásoknak, amely miatt a szakértői testület kirendelése lenne indokolt. A felelősségi kérdések ugyanis (ezen belül az, hogy kinek a kötelezettség volt, illetve lett volna a gázvezeték-fektetés észlelése, figyelemmel kísérése) nem műszaki szakkérdés, ugyanígy a késedelmes teljesítés megítélése is elsődlegesen jogkérdésnek minősül.

A vállalkozási szerződés vonatkozó rendelkezései szerint kellett azt megítélni, hogy a 2000. augusztus 23-i részleges üzemeltetésbe vétel és a felek nyilatkozatai alapján ebben az időpontban, illetve a vállalkozási szerződésben végső határidőként megjelölt december 20-i időpontban a vállalkozási szerződés teljesítettnek volt-e tekinthető. A késedelmes napok számának megállapítása szintén nem szakkérdés, azt a felperes már az eredeti keresetében dr. O.G. szakértővel egyezően pontosan megjelölte.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a késedelmes teljesítés tekintetében megalapozott, indokolásával a másodfokú bíróság teljes egészében egyetértett.

A hibás teljesítésre alapított árleszállítási igény tekintetében megállapította a másodfokú bíróság, hogy K.Z. 49. sorszámú szakvéleménye különösebb számítás nélkül, a szennyvízpangás megszüntetése körében 900.000,- Ft, míg az A.E. utca betonburkolatának javítására hozzávetőlegesen 100.000,- Ft árleszállítást állapított meg.

Dr. O.G. szakértő ezzel szemben 68. sorszámú alapszakvéleményében a hibajegyzékben feltüntetett hibák számjelének sorrendjében táblázatban foglalta össze a javasolt árleszállítás nettó végösszegét, feltüntetve az elszámolási mértékegységeket és mennyiségeket, a számításba vett egységárakat, és az ebből adódó költségeket. Az egységáraknál a számlákban alkalmazott értékeket vette alapul, míg az előforduló részfeladatok költségeit arányosítással határozta meg. A csatornák helytelen magassági elhelyezkedését érintő tételeknél - általa megindokoltan - 30 %-os korrekciót javasolt. Szakvéleményében kitért a vonatkozó szabvány-előírásokra, és arra, hogy azoktól (az első osztályú minőséget alapul véve) a perbeli csatorna mennyiben tér el. Kellően megindokolt, és az alperesi észrevételek alapján kiegészített szakvéleményét alappal fogadta el az elsőfokú bíróság.

Az I. rendű alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását kérte. A másodfokú bíróság a fellebbezést csak egy tétel, a hibajegyzék 14. tétele, a Vörösmarty u. 1794, 1791. hrsz.-ú ingatlan házibekötése tekintetében találta megalapozottnak.

Ezzel kapcsolatosan az alperesek a 2007. szeptember 17-én megtartott tárgyaláson (93. sorszámú jegyzőkönyv) úgy nyilatkoztak, hogy a bekötést az I. rendű alperesi beavatkozó jogelődje, az É. Kft. saját költségén elvégezte. A tárgyaláson jelenlévő felperesi képviselő sem ekkor, sem az elsőfokú eljárásban ezt követően, ezt az alperesi előadást nem vitatta. A tárgyaláson jelen lévő szakértő úgy nyilatkozott, hogy ez esetben - a javításra tekintettel - a 14. tételt kiveszi a költségek közül. Ez összecsúszva nettó 750.000,- Ft.

Az elsőfokú bíróság elmulasztotta az árleszállítás végösszegéből ezen tétel levonását, ezért a Fővárosi Ítéltábla ennyiben leszállította az I. rendű alperes által fizetendő marasztalás összegét.

A 2002. évi árvízzel, illetve ennek kapcsán a D. utca fokozott megterhelésével összefüggésben fenntartott fellebbezési érvelés kapcsán rámutat a másodfokú bíróság, hogy helytálló e körben is az elsőfokú bíróság döntése; értékelte e körben, de a másodfokú bíróság külön is kiemeli, hogy már a 2001. november 19-i hibajegyzék 11. pontja tartalmazta, hogy a D. utca aszfaltburkolatának javítása szükséges. Ez a megállapítás összhangban van dr. O.G. szakértő megállapításával, amely szerint nem az árvíz a károsodás alapvető oka, hanem a nem megfelelő tömörítés, az árvízzel kapcsolatos többletterhelés a természetes folyamatot csak felgyorsította.

Az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el az I. rendű alperes viszontkeresetét is, annak beszámítására tekintettel.

Az I. rendű alperes - tartalma szerint - beszámítási kifogást terjesztett elő arra az esetre, ha a bíróság a keresetnek helyt adna. A "viszontkeresetben" megjelölt összegű hátralékos vállalkozási díjat az elsőfokú bíróság beszámította a kereset alapján megítélt követelésbe. Számszaki levezetése e körben - szemben a fellebbezésben foglaltakkal - áttekinthető és megalapozott, számítási hibát nem tartalmaz. Kamatfizetésről a beszámított követelés tekintetében az elsőfokú bíróságnak nem kellett rendelkeznie. Az ítélet rendelkező részében erre tekintettel helytállóan utasította el a formálisan viszontkeresetként előterjesztett beszámítási kifogást.

Nem találta a Fővárosi Ítéltábla megalapozottnak a felperes csatlakozó fellebbezését, mert az elsőfokú bíróság a szerződéses értékből kiindulva a kifizetések tekintetében lényegében a felek egyező előadása alapján vezette le a számítását.

Részben helytálló volt az I. rendű alperes fellebbezése a perköltségviselésre vonatkozó rendelkezést támadó részében, mert az elsőfokú bíróság a

viszontkereset elutasítását kétszeresen vette figyelembe, a perköltség számításakor az alperesek pervesztességének megállapítása körében.

A felperes és az I. rendű alperes pernyertességének, illetve pervesztességének aránya a 19.371.620,- Ft pertárgyérték alapján kerekítve 1/3-ad - 2/3-ad az I. rendű alperes javára. Ebben az arányban kötelesek a felek viselni a felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 750.000,- Ft kereseti illetéket, melyből az I. rendű alperes 250.000,- Ft, míg a felperes helyett az államot 500.000,- Ft terheli.

Miután nagyjából az I. rendű alperes lett pernyertes, részére a fenti arány alapján a megítélhető ügyvédi munkadíj 1/3-ada jár a felperestől. Ennek mértékét a másodfokú bíróság a 8/2002. (III. 30.) IM rendelet 3. §-a alapján mérlegeléssel állapította meg 387.432,- Ft bruttó összegben.

Az elsőfokú eljárásban összesen 871.909,- Ft szakértői költség merült fel, ebből 150.000,- Ft-ot az I. rendű alperes, a többit a felperes előlegezte. A szakértői díj I. rendű alperesre jutó 1/3-a 290.636,- Ft, ezért az I. rendű alperesnek a 150.000,- Ft-ot meghaladó 140.636,- Ft-ot kell a felperes részére megfizetnie. Ezt levonva a felperes által az I. rendű alperesnek fizetendő ügyvédi munkadíjból (387.436,- Ft - 140.636,- Ft), a különbözetként jelentkező 246.796,- Ft az az összeg, amelyet a felperes az elsőfokú eljárás részperköltségeként köteles az I. rendű alperes részére megfizetni a Pp. 81. § (1) bekezdése rendelkezései szerint.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint részben megváltoztatta.

A felperes a II. rendű alperes tekintetében pervesztés lett, ezért a Pp. 239. §-a folytán alkalmazandó 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú bíróság a felperest a II. rendű alperes első- és másodfokú perköltségének megfizetésére, amely 350.000,- Ft fellebbezési eljárási illetéket és 530.000,- Ft áfá-t is tartalmazó ügyvédi munkadíjat foglal magában. Az ügyvédi munkadíj mértékét mérlegeléssel állapította meg figyelemmel a pertárgyértékre, de arra is, hogy a II. rendű alperes védekezése lényegében csak a mögöttes felelősségével volt kapcsolatos, ezért esetében csak az e körben kifejtett ügyvédi munka volt értékelhető.

Az I. rendű alperes fellebbezése és a felperes csatlakozófellebbezése érdemben nem vezetett eredményre, pervesztességük, illetve pernyertességük arányában a másodfokú eljárás tekintetében számottevő különbség nem volt, ezért a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság úgy rendelkezett, hogy a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket a felperes és az I. rendű alperes maguk viselik azzal, hogy a felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 179.670,- Ft csatlakozó fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli. Ezt az összeget a másodfokú bíróság hozzáadta az állam által viselt 500.000,- Ft kereseti illetékhez.

Az alperesi beavatkozóknak a másodfokú eljárásban nem merült fel költségük, ezért ebben a kérdésben a Fővárosi Ítéltáblának nem kellett határoznia.

Budapest, 2009. év május hó 28. napján

. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Tibold Ágnes sk.
előadó bíró

. Kurucz Zsuzsanna sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bírószági tisztviselő

Fővárosi Ítéltábla
14.Gf.40.128/2009/8.

A Fővárosi Ítéltábla dr. Gyuris Csaba ügyvéd felperesnek, dr. Hajnal László ügyvéd által képviselt I. rendű és a II. rendű alperesek ellen 19.371.620,- Ft megfizetése iránt folyamatban volt perében, mely perbe beavatkozott az I. rendű alperes pernyertessége érdekében dr. Gyenes Levente ügyvéd által képviselt I. rendű és a CREDIT AUDIT által képviselt II. rendű beavatkozó, meghozta az alábbi

k i j a v í t ó v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla a 14.Gf.40.128/2009/5. számú ítélet rendelkező részét akként javítja ki, hogy az I. rendű alperes helyett a felperest kötelezi az I. rendű alperes részére a 246.796,- (Kettőszáznegyvenhatezer-hétszázkilencvanhat) Ft elsőfokú költség megfizetésére.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Ítéltábla a 2009. május 28. napján kelt 5. sorszámú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részeit nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta, és a II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet elutasította; az I. rendű alperes által fizetendő marasztalás összegét 6.687.200,- Ft-ról 5.937.200,- Ft-ra leszállította. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg az állam javára - az adóhatóság külön felhívására - 250.000,- Ft feljegyzett kereseti illetéket és megállapította, hogy a felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 679.670,- Ft kereseti és csatlakozó fellebbezési illetéket az állam viseli. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 880.000,- Ft első- és másodfokú perköltséget. Kötelezte továbbá az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 246.796,- Ft elsőfokú költséget. Az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben helybenhagyta. Megállapította, hogy a felperes és az I. rendű alperes a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Az I. rendű alperes 2009. július 30-án kijavítás iránti kérelmet terjesztett elő. A határozat indokolásával összhangban a perköltség viseléséről szóló rendelkező részt úgy kérte kijavítani, hogy a felperest kötelezze a 246.796,- Ft elsőfokú költség I. rendű alperes részére történő megfizetésére. Utalt arra, hogy az ítélet indokolása szerint "a különbözetként jelentkező 246.796,- Ft, az az összeg, amelyet a felperes az I. fokú eljárás részperköltségeként köteles az I. rendű alperes részére megfizetni". Ezzel ellentétes a határozat rendelkező része, mely az I. rendű alperest kötelezte az elsőfokú perköltség megfizetésére.

A Pp. 224. § (1) bekezdése szerint a bíróság névcseré, hibás névírás, szám- vagy számítási hiba vagy más hasonló elírás esetén rendelheti el a határozat kijavítását.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az I. rendű alperes kijavítás iránti kérelme alapos. Az ítélet rendelkező részében, az elsőfokú költség megfizetésére - az indokolással ellentétben - elírás folytán az I. rendű alperest kötelezte, ezért a rendelkező részt a Pp. 239. § és 224. § alapján kijavította.

Budapest, 2009. év szeptember hó 3. napján

. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Tibold Ágnes sk.
előadó bíró

. Kurucz Zsuzsánna sk.

bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő